

Sprendimą

- 1 Apeliaciniais skundais *Tulliallan Burlington Ltd* prašo panaikinti 2017 m. gruodžio 6 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Tulliallan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)* (T-120/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:873), 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *Tulliallan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL)* (T-121/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:872), 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *Tulliallan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)* (T-122/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:871) ir 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *Tulliallan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON)* (T-123/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:870) (toliau – skundžiamieji sprendimai), kuriais buvo atmesti jos ieškiniai dėl keturių 2016 m. sausio 11 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimų (bylose R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 ir R 1635/2013-4, toliau – ginčijami sprendimai), susijusių su protesto procedūromis tarp *Tulliallan Burlington* ir *Burlington Fashion GmbH*, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) buvo iš dalies pakeistas 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1891/2006 (OL L 386, 2006, p. 14, toliau – Reglamentas Nr. 40/94).
- 3 Iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 40/94 buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo (kodifikuota redakcija) (OL L 78, 2009, p. 1), jis įsigaliojo 2009 m. balandžio 13 d. Reglamentas Nr. 207/2009 buvo iš dalies pakeistas 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/2424 (OL L 341, 2015, p. 21), jis įsigaliojo 2016 m. kovo 23 d. Iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 207/2009 buvo panaikintas ir nuo 2017 m. spalio 1 d. pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1).
- 4 Atsižvelgiant į prašomų įregistruoti prekių ženklų registracijos paraiškų pateikimo datas, t. y. 2008 m. rugpjūčio 19 d. dėl registracijų Nr. 982 020 ir Nr. 982 021, 2009 m. balandžio 2 d. dėl registracijos Nr. 1 007 952 ir 2009 m. rugsėjo 8 d. dėl registracijos Nr. 1 017 273, kurios turi lemiamą reikšmę nustatant taikytiną materialinę teisę, šiai bylai taikomos, pirma, Reglamento Nr. 207/2009 procesinės nuostatos ir, antra, Reglamento Nr. 40/94 materialinės nuostatos dėl registracijų Nr. 982 020, 982 021 ir 1 007 952 bei materialinės Reglamento Nr. 207/2009 nuostatos dėl registracijos Nr. 1 017 273. Šiai bylai reikšmingos materialinės šių dviejų reglamentų nuostatos iš esmės yra identiškos.
- 5 Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnyje „Santykiniai atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai“, kurio nuostatos pakartotos Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnyje, buvo nustatyta:

„1. Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:

<...>

- b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinio galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.

<...>

4. Neregistruoto prekių ženklo arba kito prekyboje naudojamo didesnę negu vietinę reikšmę turinčio žymens savininkui užprotestavus, pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, kai ir jeigu pagal to žymens naudojimą reglamentuojančius Bendrijos ir valstybės narės teisės aktus:

- a) teisės į tą žymenį buvo įgytos iki paraiškos įregistruoti Bendrijos prekių ženklą padavimo dienos arba iki prašymo suteikti prioritetą paraiškai įregistruoti Bendrijos prekių ženklą pateikimo dienos;
- b) tas žymuo jo savininkui suteikia teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.

5. Be to, ankstesnio prekių ženklo savininkui (šio straipsnio 2 dalies prasme) užprotestavus, pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui arba panašus į jį, ir turi būti registruojamas prekėms arba paslaugoms, kurios nėra panašios į tas, kurioms yra įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, jeigu, kalbant apie ankstesnį Bendrijos prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą Bendrijoje arba, kalbant apie ankstesnį nacionalinį prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą toje valstybėje narėje [jeigu ankstesnis Bendrijos prekių ženklas turi gerą vardą Bendrijoje arba ankstesnis nacionalinis prekių ženklas turi gerą vardą atitinkamoje valstybėje narėje] ir jeigu dėl prekių ženklo vartojimo be rimtos priežasties gali atsirasti galimybė nesąžiningai įgyti pranašumą arba pakenkti ankstesnio prekių ženklo išskirtinumui ar jo geram vardui.“

6. Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio „Protesto nagrinėjimas“ 1–3 dalyse, kurių nuostatos pakartotos Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnyje, buvo nustatyta:

„1. Nagrinėdama protestą, Tarnyba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per jos nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pačios pastabas.

2. Pareiškėjo prašymu padavęs protestą ankstesnio Bendrijos prekių ženklo savininkas turi pateikti įrodymus, kad penkerius metus iki paraiškos Bendrijos prekių ženklui paskelbimo ankstesnis Bendrijos prekių ženklas Bendrijoje iš tikrųjų buvo naudojamas žymint prekes ar paslaugas, kurioms jis įregistruotas, ir kurias savininkas mini pagrįsdamas protestą, arba kad buvo rimtų priežasčių ženklo nenaudoti, jeigu tą dieną ankstesnis Bendrijos prekių ženklas yra buvęs registruotas ne mažiau kaip penkerius metus. Nepateikus tai patvirtinančių įrodymų, protestas atmetamas. Jeigu ankstesnis Bendrijos prekių ženklas buvo naudojamas žymint tikrai dalį prekių ar paslaugų, kurioms jis yra įregistruotas, nagrinėjant protestą prekių ženklas laikomas įregistruotu tikrai tai prekių ar paslaugų daliai.

3. 2 dalies nuostatos taikomos 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems nacionaliniams prekių ženkliams naudojimą valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas, pakeičiant naudojimu Bendrijoje.“

7. Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnyje „Paraiškos atšaukimas, apribojimas ir pakeitimas“, kurio nuostatos pakartotos Reglamento Nr. 207/2009 43 straipsnyje, buvo numatyta:

„1. Pareiškėjas gali bet kada atšaukti savo paraišką Bendrijos prekių ženklui arba apriboti joje nurodytų prekių ar paslaugų sąrašą. Jeigu paraiška jau paskelbta, turi būti skelbiama apie jos atšaukimą arba apribojimą.

2. Visais kitais atvejais pareiškėjo prašymu Bendrijos prekių ženklo paraiška gali būti pakeista tikrai pataisant pareiškėjo pavardę ir adresą, formulavimo arba dauginimo klaidas arba akivaizdžias klaidas, jeigu dėl tokių pataisymų iš esmės nepasikeičia prekių ženklas ir nėra išplečiamas prekių ar paslaugų sąrašas. Jeigu pakeitimai turi įtakos prekių ženklo vaizdui arba prekių ar paslaugų sąrašui ir yra daromi paraišką jau paskelbus, skelbiama pakeista prekių ženklo paraiška.“

- 8 Reglamento Nr. 207/2009 63 straipsnio, esančio jo VII dalyje „Apeliacijos“, 2 dalyje numatyta:
„Nagrinėdama apeliaciją, Apeliacinė taryba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per savo nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pačios pastabas.“
- 9 Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnyje buvo nustatyta:
„[EUIPO] sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiktais tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.“
- 10 Šio reglamento 76 straipsnyje buvo nustatyta:
„1. Procedūrų metu [EUIPO] faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju [EUIPO] nagrinėja tiktais šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą
2. [EUIPO] gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“
- 11 Minėto reglamento 151 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:
„1. Tarptautinė ženklų registracija nurodant Europos [Sąjungos] teritoriją nuo jų registravimo dienos, kaip nurodyta Madrido protokolo 3 straipsnio 4 dalyje, arba nuo vėlesnio Europos [Sąjungos] nurodymo dienos, kaip nurodyta Madrido protokolo 3ter straipsnio 2 dalyje, turi tokią pačią galią kaip ir paraiška dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo.
2. Jei pagal Madrido protokolo 5 straipsnio 1 ir 2 dalis nebuvo pranešta apie atsisakymą registruoti arba jei bet kokie tokio pobūdžio atsisakymai buvo atšaukti, tarptautinė ženklų registracija nurodant Europos [Sąjungos] teritoriją nuo 1 dalyje nurodytos datos turi tokią pačią galią kaip ir ženklo, įregistruoto [Europos Sąjungos] prekės ženklu, registracija.“
- 12 To paties reglamento 156 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:
„1. Protestas prieš tarptautinę ženklų registraciją nurodant [Sąjungos] teritoriją pateikiamas taip pat kaip ir paskelbtoms [ES] prekės ženklo paraiškoms.
2. Protesto pareiškimas pateikiamas per tris mėnesius, prasidedančiu po šešių mėnesių [kurie pradedami skaičiuoti praėjus šešioms mėnesiams] nuo 152 straipsnio 1 dalyje nurodytos paskelbimo datos. Nelaikoma, kad protestas tinkamai pateiktas, kol nesumokamas protesto pateikimo mokestis.
3. Atsisakymą patenkinti paraišką dėl [Europos Sąjungos] prekės ženklo pakeičia atsisakymas suteikti apsaugą.“
- 13 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglament[ui] (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeisto 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, 2005, p. 4, toliau – Reglamentas Nr. 2868/95), 19 taisyklės „Protesto pagrindimas“ 1 dalyje numatyta:
„[EUIPO] suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką <...> pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus arba papildyti jau anksčiau pateiktus pagal 15 taisyklės 3 dalį.“

14 Šio reglamento 50 taisyklės 1 dalyje nustatyta:

„Jei nenustatyta kitaip, apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus.

<...>

Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba [Apeliacinė taryba] nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protesto skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba [Apeliacinė taryba] laikytųsi nuomonės, kad, remiantis [Reglamento Nr. 207/2009] 76 straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius [naujus arba papildomus] faktus bei įrodymus.“

15 Peržiūrėta ir pataisyta 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartis dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti (toliau – Nicos sutartis) buvo sudaryta remiantis 1883 m. kovo 20 d. Paryžiuje pasirašytos Konvencijos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos, paskutinį kartą peržiūrėtos Stokholme 1967 m. liepos 14 d. ir iš dalies pakeistos 1979 m. rugsėjo 28 d. (*Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys*, 828 t., Nr. 11851, p. 305), 19 straipsniu, pagal kurį Sąjungos šalims paliekama teisė sudaryti tarpusavyje specialiąsias intelektinės nuosavybės apsaugos sutartis.

16 Šioje sutartyje įtvirtinta klasifikacija paslaugoms skirtą 35 klasę apibūdina taip:

„Reklama; verslo vadyba; verslo tvarkyba; įstaigų veikla.“

17 Su šia klase susijusioje aiškinamojoje pastaboje nurodyta:

„35 klasė daugiausia apima asmenų ar organizacijų paslaugas, susijusias su:

- 1) pagalba komercinėms įmonėms jų veiklos ir vadybos klausimais;
- 2) pagalba pramonės ar komercinėms įmonėms jų verslo vadybos arba komercinės veiklos klausimais,

taip pat reklamos agentūrų teikiamas vartotojų informavimo bet kuriomis informacijos priemonėmis apie įvairias paslaugas ir prekes paslaugas.

Šiai klasei taip pat priklauso:

- prekių sukaupimas (išskyrus vežimą) tretiesiems asmenims, teikiantis vartotojams galimybę patogiai apžiūrėti ir įsigyti tų prekių; tokias paslaugas gali teikti mažmeninės parduotuvės, didmeninės parduotuvės, užsakymams paštu skirtais katalogais ar elektroninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, interneto svetainėse ar teleparduotuvių laidose;
- raštiškų pranešimų ar užrašų registravimo, rengimo, rinkimo, platinimo ar sisteminimo, taip pat matematinių ar statistinių duomenų rinkimo paslaugos;
- reklamos agentūrų paslaugos, taip pat prospektų ar pavyzdžių platinimas tiesiogiai ar paštu. Prie šios klasės galima priskirti reklamos paslaugas, susijusias su kitomis paslaugomis, pavyzdžiui, banko paskolomis, radijo reklamą.

<...>“

Ginčo aplinkybės ir ginčijami sprendimai

- 18 Skundžiamuose sprendimuose nurodytas faktines bylos aplinkybes galima glaustai išdėstyti taip.
- 19 2008 m. lapkričio 20 d., 2009 m. rugpjūčio 13 d. ir 2009 m. lapkričio 12 d. įstojusi į bylą šalis Bendrajame Teisme *Burlington Fashion* pateikė prašymus apsaugoti Europos Sąjungoje šiuos tarptautinius prekių ženklus:
- tarptautinė registracija Nr. 1017273, nurodanti ES ir kuria suteikiama toliau pavaizduoto vaizdinio prekių ženklo apsauga:

- tarptautinė registracija Nr. 1007952, nurodanti ES ir kuria suteikiama toliau pavaizduoto vaizdinio prekių ženklo apsauga:

- tarptautinė registracija Nr. 982021, nurodanti ES ir kuria suteikiama toliau pavaizduoto vaizdinio prekių ženklo apsauga:

- tarptautinė registracija Nr. W982020, nurodanti ES ir kuria suteikiama žodinio prekių ženklo BURLINGTON apsauga.

- 20 Prekės, kurioms buvo prašoma apsaugos, priklauso Nicos sutarties 3, 14, 18 ir 25 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
- 3 klasė: „Kosmetinis muilas, tekstilės gaminių muilas, parfumerijos gaminiai, eteriniai aliejai, odos, galvos odos ir plaukų valymo, priežiūros ir gražinimo preparatai; prie šios klasės priskirti tualetų reikmenys, dezodorantai asmens higienos reikmėms, priemonės, naudojamos prieš skutimąsi ir po skutimosi“;

- 14 klasė: „Juvelyriniai dirbiniai, laikrodžiai“;
 - 18 klasė: „Oda ir dirbtinė oda, lagaminai, krepšiai (priskirti prie šios klasės), smulkūs odos gaminiai (priskirti prie šios klasės), kaip antai monetų piniginės, piniginės, raktų dėklai; skėčiai ir skėčio formos saulės už dangos“; ir
 - 25 klasė: „Avalynė, drabužiai, galvos apdangalai, diržai“.
- 21 2009 m. rugpjūčio 12 d., 2010 m. gegužės 17 d. ir 2010 m. rugpjūčio 16 d. *Tulli Allan Burlington* pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį pareiškė protestą dėl prašomų įregistruoti prekių ženklų registracijos 3, 14 ir 18 klasėms priklausančioms prekėms. Protestas buvo grindžiamas visų pirma siekiu apsaugoti toliau nurodytus ankstesnius prekių ženklus ir teises, kurių savininkas yra *Tulli Allan Burlington*:
- žodinių prekių ženklą BURLINGTON, įregistruotą 2003 m. gruodžio 5 d. Jungtinėje Karalystėje Nr. 2314342, kurio registracija buvo tinkamai atnaujinta 2012 m. spalio 29 d. šioms paslaugoms, priklausančioms šioms klasėms:
 - 35 klasė: „Reklaminio ploto nuoma ir išperkamoji nuoma; parodų organizavimas komerciniais ar reklamos tikslais; prekybos mugių organizavimas; reklamos ir prekių pristatymo paslaugos ir su jomis susijusios informacijos paslaugos; įvairių prekių grupavimas kitiems asmenims tam, kad klientai galėtų jas pamatyti ir patogiai įsigyti įvairiose bendrosios paskirties mažmeninės prekybos parduotuvėse“; ir
 - 36 klasė: „Parduotuvių ir biurų nuoma; nekilnojamo turto išperkamoji nuoma arba valdymas; pastatų arba ploto juose išperkamoji nuoma; nekilnojamojo turto vadyba; informacinės paslaugos, susijusios su parduotuvių ir biurų nuoma; nekilnojamojo turto paslaugos; fondų kūrimas, kapitalo investavimas“;
 - žodinių prekių ženklą BURLINGTON ARCADE, įregistruotą 2003 m. lapkričio 7 d. Jungtinėje Karalystėje Nr. 2314343, kurio registracija buvo tinkamai atnaujinta 2012 m. spalio 29 d. toms pačioms paslaugoms, priklausančioms Nicos klasifikacijos 35 ir 36 klasėms bei paslaugoms, priklausančioms 41 klasei ir atitinkančioms šį aprašymą: „Pramogų paslaugos; varžybų rengimas; parodų rengimas; informacijos apie poilsį ir pramogas teikimas; tiesioginių laidų rengimas; aprūpinimas sporto reikmenimis; tiesioginių muzikinių ir pramoginių renginių rengimas; tiesioginiams muzikos grupių pasirodymams skirtų priemonių ir įrangos tiekimas; pramogų gyvai teikimas; gyvo garso muzikos renginių paslaugos; gyvo garso muzikiniai pasirodymai; tiesioginiai pramoginiai renginiai“;

- toliau nurodytą vaizdinį prekių ženklą, įregistruotą 2003 m. lapkričio 7 d. Jungtinėje Karalystėje Nr. 2330341, kurio registracija tinkamai atnaujinta 2013 m. balandžio 25 d. paslaugoms, priklausančioms Nicos sutarties 35, 36 ir 41 klasėms:

- vaizdinį Europos Sąjungos prekių ženklą Nr. 3618857, įregistruotą 2006 m. spalio 16 d., kuris po registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros Nr. 8715 C skirtas tik Nicos sutarties 35, 36 ir 41 klasių paslaugoms:

- 35 klasė: „Reklamos ir prekių pristatymo paslaugos ir su jomis susijusios informacijos paslaugos; įvairių prekių grupavimas kitiems asmenims tam, kad klientai galėtų jas pamatyti ir patogiai įsigyti įvairiose bendrosios paskirties mažmeninės prekybos parduotuvėse“;
 - 36 klasė: „Parduotuvių nuoma; nekilnojamojo turto lizingą ar valdymą; pastatų arba patalpų išperkamoji nuoma; nekilnojamojo turto valdymo paslaugos; informacijos apie parduotuvių nuomą paslaugos“; ir
 - 41 klasė: „Pramogų paslaugos; tiesioginių pramogų paslaugų teikimas“.
- 22 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir 8 straipsnio 4 bei 5 dalyse numatytais pagrindais.
- 23 2013 m. liepos 10 d., spalio 8 d., lapkričio 8 d. ir lapkričio 22 d., sprendimais Protestų skyrius išnagrinėjo protestus, remdamasis tik ankstesniu Europos Sąjungos prekių ženklu Nr. 3618857, patenkino protestus dėl ginčijamų prekių, priklausančių 3, 14 ir 18 klasėms, ir priteisė iš įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.
- 24 2013 m. rugpjūčio 20 d., 2013 m. gruodžio 3 d., 2013 m. gruodžio 11 d. ir 2014 m. sausio 2 d. *Burlington Fashion*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė EUIPO keturias apeliacijas dėl Protestų skyriaus sprendimų.
- 25 Ginčijamais sprendimais EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba panaikino Protestų skyriaus sprendimus ir atmetė minėtus protestus.

26 Ginčijamuose sprendimuose Ketvirtoji apeliacinė taryba, pirma, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi, nustatė, kad ankstesnių prekių ženklų geras vardas atitinkamoje teritorijoje buvo įrodytas Nicos sutarties 35 ir 36 klasių paslaugoms, išskyrus šias paslaugas: „įvairių prekių grupavimas kitiems asmenims tam, kad klientai galėtų jas <...> patogiai įsigyti įvairiose bendrosios paskirties mažmeninės prekybos parduotuvėse“. Antra, dėl argumento, grindžiamo to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, Ketvirtoji apeliacinė taryba iš esmės nustatė, kad *Tulli Allan Burlington* neįrodė, jog nagrinėjamu atveju buvo įvykdytos sąlygos, būtinos norint įrodyti klaidinamą pateikimą ir žalą padarymą tikslinei visuomenei. Trečia, dėl argumento, grindžiamo minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punktu, ji iš esmės nusprendė, kad nagrinėjamos prekės ir paslaugos skyrėsi ir kad nebuvo jokio pavojaus jų supainioti, nepaisant prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo.

Procesai Bendrajame Teisme ir skundžiami sprendimai

- 27 2016 m. kovo 23 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo keturis *Tulli Allan Burlington* ieškinius dėl ginčijamų sprendimų.
- 28 Grįsdama ieškinius *Tulli Allan Burlington* nurodė tris pagrindus, pirmasis jų iš esmės grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu, procedūrine klaida ir procedūros taisyklių pažeidimu, antrasis – pareigos motyvuoti, teisės būti išklaustyti ir Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies pažeidimu, o trečiasis – minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.
- 29 Skundžiamuose sprendimuose, kurių rezoliucinės dalys ir motyvai yra vienodi, Bendrasis Teismas atmetė visus *Tulli Allan Burlington* pateiktus pagrindus.
- 30 Dėl pirmojo pagrindo skundžiamų sprendimų 28 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Ketvirtoji apeliacinė taryba nusprendė, kad ankstesnių prekių ženklų geras vardas nebuvo įrodytas, kiek tai susiję su Nicos sutarties 35 klasei priklausančiomis mažmeninės prekybos paslaugomis.
- 31 Skundžiamų sprendimų 33 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425, toliau – „Sprendimas *Praktiker*“) 34 punkte Teisingumo Teismo pateiktam išaiškinimui prieštarauja EUIPO teiginys, kad prekybos galerijos teikiamos paslaugos iš esmės apima tik nekilnojamojo turto nuomos ir valdymo paslaugas, todėl klientai, kuriems šios paslaugos skirtos, daugiausia yra asmenys, siekiantys išsinuomoti toje galerijoje esančias parduotuvių ar biurų patalpas.
- 32 Skundžiamų sprendimų 34 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į Nicos sutarties 35 klasės aprašymą, sąvoka „mažmeninės prekybos paslaugos“, kaip ją išaiškino Teisingumo Teismas Sprendimo *Praktiker* 34 punkte, taip pat apima prekybos galerijos teikiamas prekybos paslaugas. Paskesniame skundžiamų sprendimų punkte jis padarė išvadą, kad Ketvirtosios apeliacinės tarybos pateiktas siauras sąvokos „mažmeninės prekybos paslaugos“ aiškinimas yra klaidingas ir kad *Tulli Allan Burlington* gali remtis ankstesnių prekių ženklų gero vardo apsauga visoms prieš šios 35 klasės priskiriamoms ankstesniais prekių ženklais žymimoms paslaugoms.
- 33 Skundžiamų sprendimų 37–42 punktuose priminęs Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su gerą vardą turinčių prekių ženklų apsauga, numatyta Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje, Bendrasis Teismas skundžiamų sprendimų 43 punkte nusprendė, kad nagrinėjamu atveju *Tulli Allan Burlington* Ketvirtajai apeliacinei tarybai ar Bendrajam Teismui nepateikė nuoseklių įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, kad naudojant prašomus įregistruoti prekių ženklus būtų nesąžiningai pasinaudota ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu ar geru vardu. Kituose skundžiamų sprendimų punktuose Bendrasis Teismas pažymi, kad nors *Tulli Allan Burlington* pabrėžia „beveik

- unikalų“ savo ankstesnių prekių ženklų pobūdį, ji nepateikė konkrečių įrodymų, galinčių pagrįsti aplinkybę, kad prašomų įregistruoti prekių ženklų naudojimas sumažintų ankstesnių prekių ženklų patrauklumą.
- 34 Dėl tariamos procedūrinės klaidos, susijusios su ginčijamais sprendimais, skundžiamų sprendimų 46 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad EUIPO instancijos tinkamai atsižvelgė į *Tulli Allan Burlington* pastabas, todėl atmetė šį argumentą kaip nepagrįstą.
- 35 Dėl antrojo pagrindo Bendrasis Teismas, pirma, atmetė *Tulli Allan Burlington* argumentus, grindžiamus pareigos motyvuoti ir teisės būti išklausytam pažeidimu. Konkrečiai kalbant, skundžiamų sprendimų 53 punkte jis nusprendė, kad *Tulli Allan Burlington* galėjo pateikti pastabas dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų.
- 36 Šiuo klausimu skundžiamų sprendimų 54 ir 55 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad *Tulli Allan Burlington* Ketvirtojoje apeliacinėje taryboje neišplėtojo argumento, kuriuo pati rėmėsi per protesto procedūrą, t. y. dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies pažeidimo, todėl Apeliacinei tarybai negalima priekaištauti dėl to, kad ji nepaprašė šalių pateikti papildomų pastabų šiuo klausimu.
- 37 Antra, Bendrasis Teismas, skundžiamų sprendimų 56–58 punktuose priminęs jurisprudenciją, susijusią su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalyje nustatytais sąlygomis ir įrodinėjimo pareiga, konstatavo, kad *Tulli Allan Burlington* nepateikė faktinių ir teisinių aplinkybių, būtinų įrodyti, kad šios nuostatos taikymo sąlygos buvo tinkamai įvykdytos, *Tulli Allan Burlington* tik nurodė Ketvirtajai apeliacinei tarybai, kad toliau laikosi argumentų, pateiktų Protestų skyriui.
- 38 Taigi Bendrasis Teismas atmetė antrąjį pagrindą, nustatęs, kad Ketvirtoji apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog *Tulli Allan Burlington* neįrodė, kad buvo tinkamai įvykdytos ieškinių dėl prisidengimo svetimu vardu sąlygos.
- 39 Dėl trečiojo pagrindo Bendrasis Teismas, skundžiamų sprendimų 66–68 punktuose priminęs jurisprudenciją dėl galimybės supainioti, nustatė, kad Ketvirtoji apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog prašomais įregistruoti prekių ženklais žymimos prekės nepanašios į paslaugas, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai ir kurios priskiriamos prie Nicos sutarties 35 ir 36 klasių. Konkrečiai dėl šios 35 klasės Bendrasis Teismas skundžiamų sprendimų 70 punkte priminė, kad Sąjungos teismas yra nustatęs, jog mažmeninės prekybos paslaugų atveju būtina tiksliai apibrėžti siūlomas pirkti prekes. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas rėmėsi Sprendimu *Praktiker* (50 punktas) ir 2008 m. rugsėjo 24 d. Sprendimu *Oakley / VRDT – Venticinque (O STORE)* (T-116/06, EU:T:2008:399, 44 punktas).
- 40 Bendrojo Teismo teigimu, nenurodžius prekių, kurios gali būti parduodamos įvairiose prekybos galerijos, pavyzdžiui, *Burlington Arcade*, parduotuvėse, neįmanoma nustatyti, kad ankstesniais prekių ženklais žymimos paslaugos ir prašomais įregistruoti prekių ženklais žymimos prekės yra panašios ar vienos kitas papildo. Tuo remdamasis skundžiamų sprendimų 72 punkte jis padarė išvadą, kad *Tulli Allan Burlington* argumentas, jog prekybos galerijos paslaugų atveju nebūtina patikslinti atitinkamų prekių, turi būti atmestas, nes, atsižvelgiant į Nicos sutarties 35 klasės formuluotę, sąvoka „mažmeninės prekybos paslaugos“, kaip ją Teisingumo Teismas išaiškino Sprendimo *Praktiker* 34 punkte, apima prekybos galerijos teikiamas prekybos paslaugas.
- 41 Skundžiamų sprendimų 74 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad viena iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų būtinų sąlygų nėra tenkinama, todėl reikia atmesti trečiąjį ieškinių pagrindą, o kartu ir visus ieškinius.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 42 Apeliaciniais skundais *Tulli Allan Burlington* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamus sprendimus tiek, kiek jais atmesti jos ieškiniai dėl ginčijamų sprendimų,
 - panaikinti ginčijamus sprendimus arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylas Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą, vadovaudamasis Teisingumo Teismo sprendimu, ir
 - priteisti iš EUIPO ir *Burlington Fashion* bylinėjimosi išlaidas.
- 43 EUIPO Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamus sprendimus tiek, kiek jais Bendrasis Teismas atmetė ieškinius, grindžiamus Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir trimis ankstesniais Jungtinės Karalystės prekių ženklais Nr. 2 314 342, Nr. 2 314 343 ir Nr. 2 330 341,
 - atmesti likusias apeliacinių skundų dalis ir
 - nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.
- 44 *Burlington Fashion* Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinius skundus ir
 - priteisti iš *Tulli Allan Burlington* bylinėjimosi išlaidas ir išlaidas, kurias *Burlington Fashion* patyrė Teisingumo Teisme, Bendrajame Teisme ir vykstant procedūroms Ketvirtojoje apeliacinėje taryboje.
- 45 2018 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdomos žodinė ir rašytinė proceso dalys ir priimtas sprendimas.

Dėl apeliacinių skundų

- 46 Grįsdama savo apeliacinius skundus *Tulli Allan Burlington* iš esmės nurodo tris pagrindus, kurie yra identiški visose keturiose bylose ir yra grindžiami, pirma, Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu, antra, šio reglamento 8 straipsnio 4 dalies pažeidimu ir, trečia, to paties reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Dėl pirmojo apeliacinių skundų pagrindo

Šalių argumentai

- 47 Pirmasis *Tulli Allan Burlington* pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies dėl protesto, kad kenkiama ankstesnio prekių ženklo geram vardui, pažeidimu.
- 48 Pirmąjį apeliacinių skundų pagrindą iš esmės sudaro trys dalys.

- 49 Nurodydama pirmojo pagrindo pirmą dalį *Tulliallan Burlington* teigia, kad, atsižvelgiant į įrodymus dėl gero vardo pobūdžio ir masto, Bendrasis Teismas, atlikęs bendrą vertinimą, paremtą 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendime *Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, 42 punktas)* nurodytais veiksniais, turėjo konstatuoti, kad atitinkama visuomenė susies ankstesnius prekių ženklus su prašomais įregistruoti prekių ženklais.
- 50 Iš tiesų teikiant prekybos galerijos paslaugas reikalinga sąveika su galutiniais parduotuvėse parduodamų prekių vartotojais. Prekybos galerijos mažmenininkai ir jų prekės dėl ryšių su *Burlington Arcade* prekybos galerija įgyja prestižą, o vartotojas susieja ankstesnius prekių ženklus su prabangos prekių, kaip antai papuošalų, odos dirbinių ar kvėpalų, tiekimu.
- 51 Vis dėlto, užuot konstatavęs ryšį tarp ankstesnių prekių ženklų ir prašomų įregistruoti prekių ženklų, Bendrasis Teismas išnagrinėjo žalą skiriamajam požymiui ir nesąžiningą naudojimąsi juo.
- 52 Nurodydama pirmojo pagrindo antrą dalį dėl skiriamojo požymio „atskiedimo“ ir nesąžiningo pasinaudojimo juo, *Tulliallan Burlington* tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamų sprendimų 36–44 punktuose nusprendė, jog ji nepateikė tokio „atskiedimo“ ar tokio pasinaudojimo įrodymų, atsižvelgiant į kriterijus, suformuotus nurodytoje jurisprudencijoje.
- 53 Požiūris, kuriuo Bendrasis Teismas vadovavosi skundžiamų sprendimų 44 ir 45 punktuose, yra nepagrįstai griežtesnis, nei reikalaujama pagal jurisprudenciją. Pavyzdžiui, jis atsižvelgė į prekybos galerijos parduotuvių prekių ženklų gerą vardą, nors šis neturi reikšmės. Bendrasis Teismas taip pat atsižvelgė į tai, kad žodis „Burlington“ yra ir kitų gerai žinomų vietovių pavadinimas, nors jis neturėjo jokių įrodymų dėl galimo šių vietovių gero vardo, todėl reikalavo įrodymų lygio, kurio neįmanoma pasiekti. Taigi Bendrasis Teismas nesilaikė pozicijos, kurios Teisingumo Teismas laikėsi 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendime *Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655)*.
- 54 Be to, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į jam pateiktus reikšmingus įrodymus, kurie taip pat buvo pateikti Ketvirtajai apeliacinei tarybai ir kurių būtų pakakę, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, 76 ir 77 punktai* ir 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Environmental Manufacturing / VRDT, C-383/12 P, EU:C:2013:741, 43 punktas*).
- 55 Nurodydama pirmojo pagrindo trečią dalį *Tulliallan Burlington* Teisingumo Teisme pakartoja vieną iš pagrindų, pateiktų grindžiant ieškinius dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo, pagal kuri Ketvirtoji apeliacinė taryba, o dabar – Bendrasis Teismas, neatsižvelgė į pateiktus argumentus.
- 56 *Burlington Fashion* prašo atmesti visą pirmąjį apeliacinių skundų pagrindą.
- 57 Kiek tai susiję su dviem pirmosiomis pirmojo pagrindo dalimis, ji nurodo, kad *Tulliallan Burlington* nenurodė priežasčių, kodėl egzistuoja nesąžiningo pasinaudojimo ar žalos rizika, kiek tai susiję su Nicos sutarties 3, 14 ir 18 klasių prekėmis. Viena vertus, negalima pritarti vientisam ankstesnių prekių ženklų pobūdžiui, nes *Burlington Fashion* jau seniai naudojo tapatų ar panašų žymenį įvairių prekių asortimentui. Kita vertus, *Tulliallan Burlington* taip pat nepateikė įrodymų dėl ryšio tarp ankstesniais prekių ženklais saugomų žymenų ir prekybos galerijos *Burlington Arcade*.
- 58 Be to, Bendrojo Teismo negalima kaltinti tuo, kad jis *Tulliallan Burlington* taikė aukštesnį įrodinėjimo standartą nei nustatytas jurisprudencijoje. Remiantis tokia jurisprudencija, protestą pateikęs asmuo turi įrodyti, kad tenkinamos dvi savarankiškos sąlygos, t. y. pirma, gerą vardą turinčio prekių ženklų įvaizdžio ir tapatybės suinteresuotosios visuomenės suvokimui susilpnėjimas ir, antra, šios visuomenės ekonominio elgesio pasikeitimas. Tačiau skundžiamų sprendimų 43 punkte pateiktose išvadose Bendrasis Teismas teisingai patvirtino, kad *Tulliallan Burlington* Ketvirtajai apeliacinei tarybai ar Bendrajam Teismui nepateikė pakankamai įrodymų, kad šios sąlygos buvo įvykdytos.

- 59 EUIPO teigia, kad reikia atmesti visą pirmąjį apeliacinių skundų pagrindą.
- 60 Dėl šio pagrindo pirmos dalies EUIPO tvirtina, kad Bendrasis Teismas aiškiai nurodė atitinkamą jurisprudenciją, susijusią su ryšio tarp prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, vertinimu. Remdamasis 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimu *Intel Corporation* (C-252/07, EU:C:2008:655), Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad nepakanka aplinkybės, jog ankstesnis prekių ženklas turi labai gerą vardą, kad būtų įrodyta, jog naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą pasinaudojama arba gali būti nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba jiems būtų kenkiama ar gali būti pakenkta. Bendrasis Teismas teisingai pabrėžė, kad prekių ženklo savininkas dar turi įrodyti, jog dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo ankstesnio prekių ženklo savininko siūlomų prekių ir paslaugų vidutinio vartotojo ekonominis elgesys galėjo arba galėtų pasikeisti.
- 61 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies EUIPO teigia, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog *Tulli Allan Burlington* nepateikė pakankamai įrodymų tokiai rizikai įrodyti ir kad Bendrojo Teismo reikalavimai įrodymams nėra pernelyg dideli, nes jis griežtai laikėsi Teisingumo Teismo jurisprudencijos.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 62 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Tulli Allan Burlington* tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamuose sprendimuose neišnagrinėjo, ar egzistuoja ryšys tarp ankstesnių prekių ženklų, kuriuos jis pripažino turinčiais gerą vardą, ir prašomų įregistruoti prekių ženklų, nors tokio ryšio buvimas yra būtina sąlyga siekiant nustatyti, kad padaryta žala ankstesniems prekių ženkams pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.
- 63 Šiuo klausimu pažymėtina, kad 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendime *Intel Corporation* (C-252/07, EU:C:2008:655, 30 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija) Teisingumo Teismas nusprendė, jog šio reglamento 8 straipsnio 5 dalyje numatyta žala, jeigu ji padaroma, kyla dėl tam tikro ankstesnio prekių ženklo ir vėlesnio prekių ženklo panašumo, dėl kurio suinteresuotoji visuomenė susieja šiuos du prekių ženklus, t. y. nustato tarp jų tam tikrą ryšį, nors jų ir nesupainioja.
- 64 Jeigu tokio ryšio visuomenė nenustato, dėl vėlesnio prekių ženklo naudojimo negali būti nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar jo geru vardu arba jiems pakenkta (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 31punktas).
- 65 Vis dėlto Teisingumo Teismas patikslino, kad vien tokio ryšio buvimas nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog egzistuoja viena iš minėto reglamento 8 straipsnio 5 dalyje nurodytų žalos rūšių, kurios yra šioje nuostatoje numatyta speciali gerą vardą turinčių prekių ženklų apsaugos sąlyga (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 32 punktą).
- 66 Ši nuostata taikoma, kai tenkinamos trys sąlygos: pirma, turi būti ryšys tarp ankstesnių prekių ženklų ir prašomų įregistruoti prekių ženklų; antra, ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, turi turėti gerą vardą ir, trečia, turi egzistuoti pavojus, kad dėl neteisėto prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo bus nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba jiems bus pakenkta. Kadangi šios trys sąlygos yra kumuliacinės, vienos iš jų nebuvimo pakanka, kad nebūtų taikoma minėta nuostata.
- 67 Nagrinėjamu atveju atlikdamas vertinimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį Bendrasis Teismas skundžiamų sprendimų 35 punkte pirmiausia konstatavo, kad *Tulli Allan Burlington* gali remtis ankstesnių prekių ženklų gero vardo apsauga paslaugoms, kurioms skirtos Nicos sutarties 35 klasę nurodančios registracijos. Be to, skundžiamų sprendimų 36 punkte jis pažymėjo, kad Ketvirtoji apeliacinė taryba ginčijamuose sprendimuose nurodė, kad nėra ryšio tarp prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, ir kad *Tulli Allan Burlington* neįrodė, jog naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą galėjo

būti nesąžiningai pasinaudota ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu ar jų geru vardu arba jiems pakenkta. Bendrasis Teismas, nevertindamas, ar tarp prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, yra ryšys, tiesiogiai nagrinėjo šiame straipsnyje nustatytą trečiąją sąlygą, t. y. sąlygą, susijusią su skirtingomis žalos rizikomis.

- 68 Skundžiamų sprendimų 37–42 punktuose priminęs Teisingumo Teismo jurisprudenciją dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies, Bendrasis Teismas šių sprendimų 43–45 punktuose iš tiesų tik patvirtino ginčijamus sprendimus ir iš esmės nusprendė, kad *Tulli Allan Burlington* pateiktų įrodymų nepakanka įrodyti, jog prašomų įregistruoti prekių ženklų naudojimas sumažintų ankstesnių prekių ženklų patrauklumą.
- 69 Kaip priminta šio sprendimo 66 punkte, Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalis taikoma, kai tenkinamos trys kumuliacinės sąlygos, todėl, nesant nors vienos iš jų, minėta nuostata netaikoma.
- 70 Iš to matyti, kad skundžiamuose sprendimuose Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, galėjo pirmiausia išnagrinėti, ar, remiantis prielaida, kad vartotojai nustatys ryšį tarp prašomų įregistruoti prekių ženklų ir ankstesnių prekių ženklų, egzistuoja rizika, kad naudojant prašomus įregistruoti prekių ženklus bus nesąžiningai pasinaudota ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba jiems pakenkta. Konstatuodamas, kad tokios rizikos nėra, jis taip pat atmetė būtinybę išnagrinėti prielaidos, kuria rėmėsi, t. y. kad egzistuoja ryšys tarp ankstesnių prekių ženklų ir prašomų įregistruoti prekių ženklų, teisingumą.
- 71 Vadinas, reikia atmesti pirmojo pagrindo pirmą dalį kaip nepagrįstą.
- 72 Pirmojo pagrindo antroje dalyje *Tulli Allan Burlington* iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, vertindamas, ar egzistuoja galimybė, jog dėl prašomų įregistruoti prekių ženklų naudojimo be priežasties būtų nesąžiningai pasinaudota ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu arba jų geru vardu arba jiems pakenkta, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.
- 73 Šiuo klausimu reikia priminti, viena vertus, kad žala, nuo kurios gerą vardą turinčių prekių ženklų naudai minėtą apsaugą suteikia Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalis, yra, pirma, kenkimas ankstesnio prekių ženklo skiriamajam požymiui, antra, kenkimas šio prekių ženklo geram vardui ir, trečia, nesąžiningas naudojimas minėto prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 27 punktą).
- 74 Vienos iš šių trijų žalos rūšių pakanka, kad būtų taikoma ši nuostata (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 28 punktą).
- 75 Kita vertus, nors ankstesnio prekių ženklo savininkas neprivalo įrodyti, kad egzistuoja konkreti ir reali žala jo prekių ženklui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, vis dėlto jis turi įrodyti, kad yra veiksnys, leidžiančių daryti išvadą, jog egzistuoja rimta galimybė, jog tokia žala atsirastų ateityje (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 38 punktą).
- 76 Vienos iš minėtoje nuostatoje nurodytų žalos rūšių arba rimtos galimybės, kad tokia žala atsirastų ateityje, buvimas turi būti vertinamas visapusiškai, atsižvelgiant į visus svarbius konkretaus atvejo veiksnys, tarp kurių, be kita ko, yra ankstesnio prekių ženklo gero vardo stiprumas ir skiriamosio požymio laipsnis, prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo laipsnis, atitinkamų prekių ir paslaugų pobūdis ir jų panašumo laipsnis (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 68 punktą).

- 77 Konkrečiai kalbant apie kenkimą ankstesnio prekių ženklo skiriamajam požymiui, kuris dar apibūdinamas žodžiais „atskiedimas“, „išplovimas“ arba „blukinimas“, pažymėtina, kad jis atsiranda nuo to momento, kai susilpnėja šio prekių ženklo galėjimas identifikuoti prekes ar paslaugas, kurioms jis registruotas ir naudojamas, kaip pagamintas ar suteiktas šio prekių ženklo savininko, nes vėlesnio prekių ženklo naudojimas lemia ankstesnio prekių ženklo tapatybės ir jo poveikio visuomenės sąmonei išsklaidymą. Taip yra būtent tada, kai ankstesnis prekių ženklas, iš karto sukeldavęs asociacijų su prekėmis ar paslaugomis, kurioms jis registruotas, nebegali to padaryti (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 29 punktą).
- 78 Teisingumo Teismas dar patikslino, kad įrodymas, jog dėl vėlesnio prekių ženklo naudojimo kenkiama arba galėtų būti pakenkta ankstesnio prekių ženklo skiriamajam požymiui, reiškia, kad turi būti įrodytas prekių ir paslaugų, kurioms ankstesnis prekių ženklas registruotas, vidutinio vartotojo ekonominio elgesio pasikeitimas dėl vėlesnio prekių ženklo naudojimo arba rimta galimybė, kad toks pasikeitimas įvyks ateityje (2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 77 punktą).
- 79 Nagrinėjamu atveju skundžiamų sprendimų 43 punkte Bendrasis Teismas, remdamasis tik viena iš trijų žalos rūšių, nurodytų Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje, konstatavo, kad apeliante nei Apeliacinei tarybai, nei jam nepateikė nuoseklių įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, kad naudojant prašomus įregistruoti prekių ženklus „nesąžiningai [naudojamasi] ankstesnio prekių ženklo [skiriamuoju požymiu] ar jo ger[u] vard[u]“.
- 80 Bendrasis Teismas skundžiamų sprendimų 44 punkte šią išvadą motyvavo, tvirtindamas, kad apeliante „nepateikė įrodymų, galinčių pagrįsti aplinkybę, kad naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą sumažėtų jos ankstesnių prekių ženklų patrauklumas“.
- 81 Taigi, viena vertus, dviprasmiška Bendrojo Teismo nuoroda į galimą ankstesnių prekių ženklų „patrauklumo“ sumažėjimą negali užtikrintai patvirtinti, kad jis iš tikrųjų įvertino galimybę pakenkti ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui ar geram vardui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį. Kita vertus, konstatavimas, kad nėra tokio sumažėjimo rizikos, bet kuriuo atveju negali įrodyti, kad nėra galimybės nesąžiningai pasinaudoti ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu ar geru vardu, kaip tai suprantama pagal tą pačią nuostatą.
- 82 Skundžiamų sprendimų 45 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad „vien aplinkybė, kad kitam ūkio subjektui galėtų būti leista naudoti prekių ženklą su žodžiu „burlington“ prekėms, panašioms į tas, kuriomis prekiaujama Londone esančioje apeliante galerijoje, vidutinio vartotojo požiūriu, neturės neigiamos įtakos šios vietos komerciniam patrauklumui“.
- 83 Vis dėlto ši Bendrojo Teismo išvada, darant prielaidą, kad ji teisinga, nėra tiesiogiai susijusi nė su viena iš trijų Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje numatytų žalos rūšių. Šios žalos rūšys susijusios ne su ankstesniu prekių ženklu žymimos vietos „komerciniu patrauklumu“, bet su pavojumi, kad be tinkamos priežasties naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą būtų nesąžiningai naudojamos ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba jiems kenkiama
- 84 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas nevertino *Tulli Allan Burlington* pateiktų įrodymų, kuriais ji grindė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje numatytą protesto pagrindą, atsižvelgdamas į šioje nuostatoje numatytus kriterijus, todėl padarė teisės klaidą.
- 85 Taigi antra pirmojo pagrindo dalis pagrįsta. Vadinas, nesant reikalo nagrinėti pirmojo pagrindo trečios dalies, ši pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

Dėl antrojo apeliacinių skundų pagrindo

Šalių argumentai

- 86 Antrąjį pagrindą, kuriuo grindžiami apeliaciniai skundai, sudaro dvi dalys. Pirmą dalis grindžiama teisės būti išklaustam pažeidimu, o antroji – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies, susijusios su ieškiniu dėl prisidengimo svetimu vardu, pažeidimu.
- 87 Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies *Tulli Allan Burlington* pažymi, kad Protestų skyrius prašomų įregistruoti prekių ženklų galiojimą vertino remdamasis tik ankstesniu Europos Sąjungos prekių ženklu ir atsižvelgdamas į Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.
- 88 *Tulli Allan Burlington*, kuri taip pat rėmėsi protesto pagrindais, grindžiamais šio reglamento 8 straipsnio 1 ir 4 dalimis, paliko galioti visus savo protesto pagrindus nagrinėjant bylą Ketvirtojoje apeliacinėje taryboje. 2015 m. rugsėjo 28 d. laiške Ketvirtoji apeliacinė taryba išreiškė savo ketinimą nagrinėti bylas, remdamasi taip pat ankstesniu Jungtinėje Karalystėje registruotu prekių ženklu Nr. 2314343, ragindama šalis pateikti pastabas dėl šio prekių ženklo, tačiau nenurodė kitų nagrinėjimo motyvų ir nepaprašė šalių pateikti pastabų dėl kito pagrindo.
- 89 *Tulli Allan Burlington* tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepripažino, kad Ketvirtoji apeliacinė taryba turėjo paprašyti šalių pateikti pastabų dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies. Skundžiamų sprendimų 54 punkte Bendrasis Teismas patvirtino, kad Ketvirtoji apeliacinė taryba neprivalėjo prašyti šalių pateikti papildomų pastabų, o tai pažeidžia teisę būti išklaustoms, nebent sprendimas būtų priimtas tik dėl klausimo, susijusio su šio reglamento 8 straipsnio 5 dalimi.
- 90 Nurodydama antrojo pagrindo antrą dalį *Tulli Allan Burlington* Bendrąjį Teismą kaltina, kad šis skundžiamų sprendimų 62 punkte nusprendė, kad ji nepateikė įrodymų, jog įvykdytos Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies sąlygos. Konkrečiau kalbant, ji tvirtina, kad savo išvadose jis padarė klaidą, kiek tai susiję su Ketvirtosios apeliacinės tarybos turimais įrodymais dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo.
- 91 EUIPO ir *Burlington Fashion* prašo atmesti antrąjį apeliacinių skundų pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 92 Nurodydama antrojo pagrindo pirmą dalį *Tulli Allan Burlington* tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos teisę būti išklaustai, nes nepripažino, jog Ketvirtoji apeliacinė taryba turėjo paprašyti šalių pateikti pastabas dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies, nes, kitaip nei EUIPO protestų skyrius, ketino nagrinėti šį klausimą.
- 93 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį EUIPO sprendimai grindžiami tiktais tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus. Šioje nuostatoje įtvirtinta šalių teisė būti išklaustoms per procedūrą EUIPO.
- 94 Ši teisė taikoma visoms sprendimo priėmimo pagrindą sudarančioms teisinėms ir faktinėms aplinkybėms, tačiau ne galutiniam sprendimui, kurį ketina priimti administracinė institucija (2015 m. rugsėjo 8 d. Nutarties *DTL Corporación / VRDT*, C-62/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:568, 45 punktas). Šia teise nereikalaujama, kad prieš priimdama galutinį sprendimą dėl vienos šalies pateiktų aplinkybių vertinimo EUIPO apeliacinė taryba jai suteiktų naują galimybę pateikti savo nuomonę dėl šių aplinkybių (2012 m. sausio 19 d. Sprendimo *VRDT / Nike International*, C-53/11 P, EU:C:2012:27, 53 punktas). Be to, šalis, kuri pati pateikė nagrinėjamas faktines aplinkybes ir įrodymus, iš esmės galėjo jas pateikdama nurodyti galimą jų svarbą bylos baigčiai (2010 m. kovo 4 d. Nutarties *Kaul / VRDT*, C-193/09 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2010:121, 66 punktas).

- 95 Šiuo atveju pati *Tulli Allan Burlington* kaip vieną iš savo protestų motyvų nurodė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį ir galėjo šiuo klausimu pateikti, kaip ji manė, reikšmingus argumentus ir įrodymus.
- 96 Iš tiesų skundžiamų sprendimų 53 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad iš nagrinėjamos bylos medžiagos matyti, jog per visą procedūrą EUIPO instancijose *Tulli Allan Burlington* galėjo pateikti savo pastabas. *Tulli Allan Burlington* neginčija šio teiginio ir savo apeliaciniuose skunduose pati pripažino, kad 2014 m. vasario 20 d. Ketvirtajai apeliacinei tarybai pateiktose pastabose nurodė, jog palieka galioti visus protesto pagrindus, įskaitant tą, kuris grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi.
- 97 Be to, kaip Teisingumo Teismas pabrėžė 2007 m. kovo 13 d. Sprendime *VRDT / Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 57 punktą), tuo atveju, kai Apeliacinei tarybai pateikiama apeliacija, ji turi iš naujo iš esmės išnagrinėti protestą tiek teisiniu, tiek faktiniu požiūriais. Iš to matyti, kad nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba turėjo iš naujo išnagrinėti visus *Tulli Allan Burlington* nurodytus protesto pagrindus, įskaitant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi grindžiamą pagrindą. Taigi Apeliacinei tarybai pateiktose pastabose *Tulli Allan Burlington* galėjo pateikti bet kokią papildomą argumentą, kuris, kaip ji manė, yra svarbus dėl šio protesto pagrindo, nesant būtinybės, kad Apeliacinė taryba būtų konkrečiai paraginusi tai padaryti.
- 98 Taigi Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad Ketvirtosios apeliacinės tarybos negalima kaltinti dėl to, kad ji nepaprašė šalių pateikti papildomų pastabų šiuo klausimu.
- 99 Darytina išvada, kad antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 100 Nurodydama antrojo pagrindo antrą dalį *Tulli Allan Burlington* tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė vertinimo klaidą, susijusią su įrodymais, pateiktais grindžiant protestą Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi.
- 101 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, remiantis SESV 256 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa apeliacinis skundas paduodamas tik teisės klausimais. Todėl tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti bylai reikšmės turinčius faktus ir įrodymus. Taigi tokių faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui, išskyrus jų iškraipymo atveju (2019 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Outsource Professional Services / EUIPO*, C-528/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:961, 47 punktą).
- 102 Be to, toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktų ir įrodymų vertinimo iš naujo. Apeliantas turi aiškiai nurodyti, kokius įrodymus iškraipė Bendrasis Teismas, ir įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių, kaip jis mano, šis teismas iškraipė įrodymus (2019 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Outsource Professional Services / EUIPO*, C-528/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:961, 48 punktą).
- 103 *Tulli Allan Burlington* iš esmės teigia, kad jei Bendrasis Teismas būtų atsižvelgęs į pateiktus įrodymus taip, kaip ji siūlo, jis būtų turėjęs padaryti išvadą, kad prisidengimas svetimu vardu yra įrodytas. Reikia konstatuoti, kad taip *Tulli Allan Burlington* tik kritikuoja skundžiamuose sprendimuose pateiktą faktinio pobūdžio vertinimą ir nepateikia jokių įrodymų, patvirtinančių, kad Bendrasis Teismas iškraipė reikšmingus faktus ar įrodymus.
- 104 Vadinas, antrojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip nepriimtina.
- 105 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtina.

Dėl trečiojo apeliacinių skundų pagrindo

Šalių argumentai

- 106 Trečiasis apeliacinių skundų pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu. Šį pagrindą sudaro keturios dalys.
- 107 Nurodydama trečiojo pagrindo pirmą dalį *Tulli Allan Burlington* teigia, kad 2017 m. spalio 11 d. Sprendime *EUIPO / Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750, 48 punktas) Teisingumo Teismas nusprendė, jog Sprendime *Praktiker* nustatytas reikalavimas, pagal kurį prekių ženklo, žymincio mažmeninės prekybos paslaugas, pareiškėjas turi nurodyti su šiomis paslaugomis susijusių prekių rūšį, netaikomas prekių ženklams, įregistruotiems iki šio sprendimo priėmimo. Be to, ji tvirtina, kad remiantis teisinio saugumo principu 2017 m. spalio 11 d. Sprendime *EUIPO / Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750) suformuota jurisprudencija taip pat turėtų būti taikoma prekių ženklų paraiškoms, kurios buvo paskelbtos Sprendimo *Praktiker* priėmimo dieną, ir toms, kurios jau buvo pateiktos be EUIPO pateikto prašymo dėl pakeitimo. Taigi, priešingai, nei skundžiamuose sprendimuose nusprendė Bendrasis Teismas, Sprendimas *Praktiker* netaikytinas nė vienam iš ankstesnių prekių ženklų.
- 108 Nurodydama trečiojo pagrindo antrą dalį *Tulli Allan Burlington* tvirtina, kad Bendrasis Teismas bet kuriuo atveju padarė Sprendimo *Praktiker* aiškinimo klaidą. Šio sprendimo taikymo sritis yra labai ribota, nes jis konkrečiai susijęs tik su prekėmis, kurioms skirtos mažmeninės prekybos paslaugas, ir negali būti taikomas prekių ženklams, žymintiems prekybos galerijos paslaugas.
- 109 Nurodydama trečiojo pagrindo trečią dalį *Tulli Allan Burlington* teigia, kad nors ankstesni prekių ženklai iš tikrųjų patektų į Sprendimo *Praktiker* taikymo sritį, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad neišvengiamai šis sprendimas neleidžia daryti išvados, jog žymenys yra panašūs. Iš tiesų minėtu sprendimu nėra nustatyta tokio apribojimo, nes jame pateikiamos gairės dėl registracijos formos, kad būtų galima lengviau atlikti klaidinančio panašumo analizę; juo nedraudžiama ankstesnio prekių ženklo savininkui pasinaudoti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta apsauga, kai vėliau registruojamas klaidinančiai panašus prekių ženklas.
- 110 Nurodydama trečiojo pagrindo ketvirtą dalį *Tulli Allan Burlington* teigia, kad klaidingai aiškindamas Sprendimą *Praktiker* Bendrasis Teismas neįvertino galimybės supainioti ir negražino bylų nagrinėti Ketvirtajai apeliacinei tarybai, kad ši galėtų įvertinti šią galimybę.
- 111 *Burlington Fashion* teigia, kad turi būti atmestas visas trečiasis apeliacinių skundų pagrindas.
- 112 Pirma, priešingai, nei tvirtina *Tulli Allan Burlington*, ankstesniais prekių ženklais žymimos paslaugos patenka į „mažmeninės prekybos paslaugų“ kategoriją. Taigi Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad šios paslaugos priskirtinos prie šios kategorijos.
- 113 Antra, 2017 m. spalio 11 d. Sprendimas *EUIPO / Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750) neleidžia paneigti skundžiamų sprendimų 71 punkte pateiktos Bendrojo Teismo išvados. Viena vertus, tame sprendime Teisingumo Teismas patikslino, kad Sprendimas *Praktiker* taikomas tik prekių ženklams, įregistruotiems iki jo paskelbimo, o taip nėra ankstesnio Europos Sąjungos prekių ženklo atveju. Kita vertus, nors Sprendimas *Praktiker* nėra tiesiogiai taikomas trims ankstesniems Jungtinės Karalystės prekių ženklams, Teisingumo Teismas 2017 m. spalio 11 d. Sprendime *EUIPO / Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750) patvirtino, kad reikia atsižvelgti į teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus.
- 114 EUIPO mano, kad kai kurie trečiojo apeliacinio skundo pagrindo argumentai yra pagrįsti tik dėl trijų ankstesnių Jungtinės Karalystės prekių ženklų, išskyrus ankstesnį Europos Sąjungos prekių ženklą.

- 115 Pirma, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes taikė Sprendimą *Praktiker*, nors tame sprendime suformuota jurisprudencija nebuvo svarbi sprendžiant nagrinėjamas bylas dėl trijų ankstesnių Jungtinės Karalystės prekių ženklų. Šiuo klausimu EUIPO pažymi, kad 2017 m. spalio 11 d. Sprendime *EUIPO / Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750) Teisingumo Teismas nusprendė, jog iš Sprendimo *Praktiker* matyti, kad iki šio sprendimo paskelbimo įregistruoto prekių ženklo apsaugos apimčiai neturi įtakos suformuota jurisprudencija, nes ji susijusi tik su naujomis registracijos paraiškomis.
- 116 Taigi Teisingumo Teismas aiškiai atmetė bet kokią Sprendimo *Praktiker* taikymą atgaline data prekių ženklu, jau įregistruotiems iki jo paskelbimo. Nagrinėjamosiose bylose trys ankstesni Jungtinės Karalystės prekių ženklai buvo įregistruoti 2003 m., t. y. gerokai prieš paskelbiant šį sprendimą 2005 m. liepos 7 d.
- 117 Skundžiamuose sprendimuose Bendrojo Teismo padarytos išvados, kad prašomais įregistruoti prekių ženklais žymimos prekės ir prekybos galerijos paslaugos skiriasi, grindžiamos klaidinga prielaida, kad Sprendime *Praktiker* suformuota jurisprudencija taikytina nagrinėjamu atveju.
- 118 Taigi EUIPO teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai tame sprendime suformuluotą jurisprudenciją taikė trimis ankstesniems Jungtinės Karalystės prekių ženklu.
- 119 Antra, Bendrasis Teismas taip pat neatsižvelgė į prašymus įrodyti trijų ankstesnių Jungtinės Karalystės prekių ženklų naudojimą. EUIPO visų pirma pažymi, kad Protestų skyrius patenkino protestus, remdamasis vien ankstesniu Europos Sąjungos prekių ženklu, ir nusprendė, kad proceso ekonomiškumo sumetimais nebūtina nagrinėti įrodymų dėl šių trijų prekių ženklų naudojimo. Tada EUIPO pažymėjo, kad Ketvirtoji apeliacinė taryba, neišnagrinėjusi prašymų įrodyti šį naudojimą, panaikino Protestų skyriaus sprendimus ir atmetė protestus, kiek jie susiję su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu, ir nepateikdama paaiškinimų konstatavo, kad ginčijamos prekės nepanašios į Nicos sutarties 35 klasei priklausančias prekybos galerijos paslaugas.
- 120 Vis dėlto išnagrinėjus prašymus pateikti naudojimo įrodymų būtų buvę galima nustatyti konkrečias prekes, kurioms taikomos *Tulli Allan Burlington* teikiamos trimis ankstesniais Jungtinės Karalystės prekių ženklais pažymėtos „prekybos galerijos ir mažmeninės prekybos paslaugos“. Tiksliai šių trijų ankstesnių prekių ženklų apimtis galėjo būti nustatyta, nes galėjo būti identifikuotos specifinės prekės, kurioms taikomos prekybos galerijos paslaugos. Tai matyti tiek iš Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių, tiek iš 2017 m. spalio 11 d. Sprendimo *EUIPO / Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750, 50 punktas).
- 121 Vadinasi, neišnagrinėjusi trijų ankstesnių Jungtinės Karalystės prekių ženklų naudojimo įrodymų ir atmetusi Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu grindžiamas apeliacijas dėl prekių skirtumų Ketvirtoji apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kurią taip pat pakartojo Bendrasis Teismas. Vis dėlto EUIPO teigia, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, vertindamas galimybę supainioti, kiek tai susiję su ankstesniu Europos Sąjungos prekių ženklu.
- 122 EUIPO prašo atmesti kitus argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 123 Atskirose trečiojo pagrindo dalyse, kurias reikia nagrinėti kartu, *Tulli Allan Burlington* iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes klaidingai rėmėsi Sprendimu *Praktiker*, skundžiamų sprendimų 71 punkte nusprenddamas, kad neįmanoma nustatyti, ar ankstesniais prekių ženklais žymimos paslaugos ir prašomais įregistruoti prekių ženklais žymimos prekės yra panašios, ar vienos kitas papildo.

- 124 Šiuo klausimu reikia priminti, kad dėl Nicos sutarties 35 klasei priklausančių mažmeninės prekybos paslaugų Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog mažmeninės prekybos tikslas yra parduoti prekes vartotojams. Šią veiklą sudaro būtent prekyboje siūlomų prekių asortimento parinkimas ir įvairios siūlomos paslaugos, kuriomis siekiama, kad vartotojas sudarytų sutartį (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Praktiker* 34 punktą).
- 125 Be to, reikia pažymėti, kad Nicos sutarties 35 klasės aiškinamojoje pastaboje nurodyta, jog ši klasė, be kita ko, apima prekių sukaupimą (išskyrus vežimą) tretiesiems asmenims, kuriuo vartotojams suteikiama galimybė patogiai apžiūrėti ir įsigyti tų prekių. Šias paslaugas gali teikti mažmeninės parduotuvės, didmeninės parduotuvės, taip pat jos gali būti teikiamos pasitelkiant prekybos automatų, prekybos paštu katalogus arba elektroninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, interneto svetainėse ar teleparduotuvės laidose.
- 126 Iš šios aiškinamosios pastabos matyti, kad sąvoka „mažmeninės prekybos paslaugos“ apima tris esminius požymius, t. y. pirma, šių paslaugų tikslas yra prekių pardavimas vartotojams, antra, jos teikiamos tam, kad vartotojas galėtų patogiai apžiūrėti ir įsigyti šias prekes, ir, trečia, kad jos teikiamos siekiant naudoti tretiesiems asmenims.
- 127 Taigi sąvoka „mažmeninės prekybos paslaugos“ apima vartotojui skirtas paslaugas, kurias teikiant prekybos galerijos parduotuvės užimančių prekių ženklų naudai sugrupuojamos įvairios prekės skirtingose parduotuvėse, taip suteikiant galimybę vartotojui jas patogiai apžiūrėti ir įsigyti, ir kurios leidžia atskirai nuo pardavimo sandorio siūlyti įvairias paslaugas, kuriomis siekiama paskatinti vartotoją pirkti šiose parduotuvėse parduodamas prekes.
- 128 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, kaip skundžiamų sprendimų 32 punkte teisingai nusprendė pats Bendrasis Teismas, Sprendimo *Praktiker* 34 punkte pateiktas Teisingumo Teismo išaiškinimas neleidžia tvirtinti, kad prekybos galerijų ar prekybos centrų teikiamos paslaugos pagal apibrėžtį nepatenka į Nicos sutarties 35 klasės sąvokos „mažmeninės prekybos paslaugos“ taikymo sritį.
- 129 Skundžiamų sprendimų 33 punkte Bendrasis Teismas taip pat teisingai pažymėjo, kad Sprendimo *Praktiker* 34 punkte Teisingumo Teismo pateiktas išaiškinimas prieštarauja teiginiui, kad prekybos galerijos paslaugos iš esmės apima tik nekilnojamojo turto nuomos ir valdymo paslaugas. Iš tiesų jis tvirtina, kad minėtame Sprendimo *Praktiker* punkte nurodyta sąvoka „įvairios siūlomos paslaugos“ neišvengiamai apima prekybos galerijos siūlomas paslaugas, kad būtų išlaikytas bet koks tokios prekybos vietos patrauklumas ir praktinė nauda, o tikslas – leisti įvairiomis prekėmis suinteresuotiems klientams jas patogiai apžiūrėti ir pirkti skirtingose parduotuvėse.
- 130 Taigi skundžiamų sprendimų 34 punkte Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai nuspręsti, kad sąvoka „mažmeninės prekybos paslaugos“ apima prekybos galerijos vartotojui teikiamas paslaugas, kad vartotojas galėtų patogiai apžiūrėti ir įsigyti šias prekes, ir siekiant naudoti atitinkamoje galerijoje esantiems prekių ženklams.
- 131 Skundžiamų sprendimų 70 ir 71 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad, kiek tai susiję su Nicos sutarties 35 klasės paslaugomis, Sąjungos teismas nustatė, jog mažmeninės prekybos paslaugoms būtina tiksliai nurodyti siūlomas pirkti prekes. Jis padarė išvadą, kad, nesant jokios tikslios nuorodos į prekes, kuriomis gali būti prekiaujama tokioje prekybos galerijoje, kaip *Burlington Arcade* esančiose įvairiose parduotuvėse, niekaip neįmanoma susieti šių prekių su prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimomis prekėmis; nagrinėjamu atveju nepakanka *Tulli Allan Burlington* pateiktos apibrėžties, susijusios su prabangos prekėmis, norint tiksliai nustatyti atitinkamas prekes. Taigi, Bendrojo Teismo teigimu, nesant tokio tikslaus apibrėžimo, neįmanoma nustatyti, ar ankstesniais prekių ženklais žymimos paslaugos ir prašomais įregistruoti prekių ženklais žymimos prekės yra panašios ar vienos kitas papildoma.

- 132 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog siekiant įregistruoti prekių ženklą paslaugoms, susijusioms su mažmenine prekyba, nebūtina aiškiai apibūdinti paslaugos ar paslaugų, kurioms ji prašoma įregistruoti, tačiau iš pareiškėjo turi būti reikalaujama tiksliau apibrėžti prekes ar prekių rūšis, su kuriomis yra susijęs šių paslaugų teikimas (Sprendimo *Praktiker* 49 ir 50 punktai).
- 133 Vis dėlto, pirma, Teisingumo Teismas patikslino, kad Sprendime *Praktiker* suformuota jurisprudencija susijusi tik su paraiškėmis įregistruoti prekių ženklus ir nesusijusi su prekių ženklų, įregistruotų šio sprendimo paskelbimo dieną, apsaugos apimtimi (2017 m. spalio 11 d. Sprendimo *EUIPO / Cactus*, C-501/15 P, EU:C:2017:750, 45 punktas). Kadangi nagrinėjamu atveju trys ankstesni Jungtinės Karalystės prekių ženklai, priklausantys *Tulli Allan Burlington*, kuriais ji grindė savo protestą, buvo įregistruoti prieš paskelbiant Sprendimą *Praktiker*, bet kuriuo atveju jiems netaikytina šiame sprendime nustatyta pareiga.
- 134 Antra, remiantis šio sprendimo 132 punkte nurodytais Sprendime *Praktiker* pateiktais argumentais, negalima daryti išvados, kad kai po šio sprendimo paskelbimo įregistruotu prekių ženklu, žyminčiu mažmeninės prekybos paslaugas, remiamasi grindžiant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą protesto pagrindą, šis protesto pagrindas gali būti iš karto atmestas, remiantis vienu tuo, kad nėra jokios tikslios informacijos apie prekes, kurios gali būti susijusios su mažmeninės prekybos paslaugomis, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas.
- 135 Tokiu atveju būtų paneigta galimybė remtis ankstesniu prekių ženklu paduodant protestą, kad būtų užkirstas kelias tapataus ar panašaus prekių ženklo registracijai panašioms prekėms ar paslaugoms ir dėl to atsakyta pripažinti jam bet kokią skiriamąjį požymį, nors šis prekių ženklas vis dar įregistruotas ir jo registracija nebuvo pripažinta negaliojančia dėl vieno iš Reglamente Nr. 207/2009 numatytų pagrindų.
- 136 Be to, kaip iš esmės nurodo EUIPO, pateikus ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymo prašymą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį, galima nustatyti konkrečias prekes, kurioms skirtos paslaugos, kurioms ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas, taigi pagal 42 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį nagrinėjant protestą galima atsižvelgti tik į šias prekes.
- 137 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamų sprendimų 71 punkte konstatavęs, jog aplinkybė, kad nėra tikslios informacijos apie prekes, kurios gali būti parduodamos prekybos galerijose, kaip antai nurodytos ankstesniais prekių ženklais, atskirose parduotuvėse, užkerta kelią bet kokiai ankstesnių prekių ženklų sąsajai su prašomais įregistruoti prekių ženklais žymimomis prekėmis, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą. Vadinas, nesant reikalo nagrinėti likusių *Tulli Allan Burlington* argumentų, reikia pritarti trečiajam apeliacinių skundų pagrindui.

Dėl ieškinių pirmojoje instancijoje

- 138 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, jei Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo sprendimą panaikina, jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti. Taip yra keturių bylų atveju.
- 139 Pirmajame Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio pagrindu *Tulli Allan Burlington* iš esmės tvirtina, kad Ketvirtoji apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.
- 140 Konkrečiai kalbant, Ketvirtoji apeliacinė taryba padarė aiškinimo klaidą dėl sąvokos „mažmeninės prekybos paslaugos“, kuria nurodoma dalis Nicos sutarties 35 klasės paslaugų, dėl kurių nebuvo įrodytas ankstesnių prekių ženklų geras vardas.

- 141 Be to, nurodydama trečiąjį ieškinio pagrindą *Tulliallan Burlington* priekaištuoja Ketvirtajai apeliacinei tarybai iš esmės dėl to, kad ši pažeidė minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punktą, nes, be kita ko, neatsižvelgė į tai, kad vartotojai, kuriems skirtos jos prekybos galerijos paslaugos, yra tie patys kaip ir vartotojai, kuriems skirtos prašomais įregistruoti prekių ženklais žymimos prekės.
- 142 Ginčijamų sprendimų 18 punkte Ketvirtoji apeliacinė taryba nusprendė, kad *Tulliallan Burlington* veikla nesusijusi su mažmeninės prekybos veikla ir ją sudaro tik parduotuvių ir biurų nuoma jos prekybos galerijoje. Iš to ji padarė išvadą, kad *Tulliallan Burlington* teikia tik nekilnojamojo turto valdymo paslaugas savo klientams, o ne mažmeninės prekybos paslaugas.
- 143 Šiuo klausimu iš šio sprendimo 124–127 punktų matyti, kad sąvoka „mažmeninės prekybos paslaugos“ apima, be kita ko, prekybos galerijos vartotojui teikiamas paslaugas, kad vartotojas galėtų patogiai apžiūrėti ir įsigyti šias prekes, ir siekiant naudoti atitinkamoje galerijoje esantiems prekių ženklams.
- 144 Iš to matyti, kad nustačiusi siaurą sąvokos „mažmeninės prekybos paslaugos“ apibrėžtį ir neatsižvelgusi į tai, kad *Tulliallan Burlington* teikė tokias paslaugas, Ketvirtoji apeliacinė taryba, pirma, padarė teisės klaidą, nes šiai sąvokai suteikė per siaurą reikšmę, ir, antra, neteisingai kvalifikavo faktines aplinkybes.
- 145 Taigi reikia pritarti pirmajam ir trečiajam ieškinių pagrindams ir panaikinti ginčijamus sprendimus, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškinių pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 146 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 147 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 148 Kadangi *Tulliallan Burlington* prašė priteisti iš EUIPO ir *Burlington Fashion* bylinėjimosi išlaidas, o šios pralaimėjo bylą, jos turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir lygiomis dalimis *Tulliallan Burlington* patirtas bylinėjimosi išlaidas, vykstant procesui pirmojoje instancijoje byloje T-120/16–T-123/16 ir nagrinėjant apeliacinius skundus.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Panaikinti 2017 m. gruodžio 6 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Tulliallan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)* (T-120/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:873), 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *Tulliallan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL)* (T-121/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:872), 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *Tulliallan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (Burlington)* (T-122/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:871) ir 2017 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *Tulliallan Burlington / EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON)* (T-123/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:870).
2. Panaikinti 2016 m. sausio 11 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimus (bylos R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 ir R 1635/2013-4), susijusius su keturiomis protesto procedūromis tarp *Tulliallan Burlington Ltd* ir *Burlington Fashion GmbH*.

3. *Burlington Fashion GmbH* ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir lygiomis dalimis padengia *Tulli Allan Burlington Ltd* patirtas išlaidas, vykstant procesui pirmojoje instancijoje bylose T-120/16–T-123/16 ir nagrinėjant apeliacinius skundus.

Parašai.